

Інна ВЛАСЕНКО,
orcid.org/0000-0001-7335-8300
кандидат філологічних наук,
старший викладач кафедри англійської філології
Чорноморського національного університету імені Петра Могили
(Миколаїв, Україна) ascuteasacupcake8@gmail.com

КЛЮЧОВІ АСПЕКТИ АНАЛІЗУ АВТОРСЬКОЇ ЛЕКСИКИ У ЖАНРІ ФЕНТЕЗИ

Кожен літературний твір, створений автором, відбиває його внутрішній світ, ідіолект, світовідчуття, мовну свідомість. Письменник є дослідником, який пізнає навколишній світ, а результати цього пізнання відбиваються в тексті його твору за допомогою мови. Мовні особливості художнього тексту уведено до тексту з метою відбиття реалій вторинного світу, створеного в уяві автора. Твори такого типу належать до літературного жанру фентезі, що характеризується наявністю великої кількості нових слів – «авторських новостворів» або «оказіоналізмів», які виникають під впливом контексту на основі типової (узуальної) або нетипової (оказіональної) моделі.

Стаття викладає методичні аспекти аналізу okazіональних одиниць жанру фентезі, що функціонують у творах британських, німецьких та українських письменників. Процес комплексної інтерпретації okazіональних лексичних одиниць багаторівневий і містить такі складові частини, як аналіз способу творення лексеми, компонентний і контекстуальний аналізи, а також дослідження засобів і проблем їхнього перекладу.

Структура okazіоналізмів досить часто не відповідає нормі, саме тому моделі словотвору, використовувани в корпусі okazіональних лексем жанру фентезі, не можуть бути обмежені узуальними засобами. Цей факт спричинює появу значної кількості okazіональних способів, серед яких найпродуктивнішими для жанру фентезі є онімізація, альтернація, редеривація, десеґментация, анаграма, семантичний спосіб, засіб okazіонального поєднання слів тощо. Під час інтерпретації авторських одиниць значну роль відіграє дослідження контексту, в якому вони функціонують, оскільки досить часто саме так звані «контекстуальні актуалізатори» (лексичні, затекстові) розкривають значення тієї чи іншої лексеми. Дослідження контексту й структури okazіональних новостворів дає змогу виділити шляхом компонентного аналізу інтегральні й диференційні семи в корпусі аналізованих okazіоналізмів. Цей процес є досить важливою ланкою інтерпретаційного апарату, оскільки, окрім аналізу семантичних характеристик, він дає можливість розподілити okazіональні лексеми за групами й підгрупами згідно з їхньою семантикою. Крім того, інтерпретація іншомовних авторських новостворів неможлива без аналізу їхнього перекладу українською мовою. Цей етап необхідний, оскільки український перекладач часто неправильно інтерпретує та передає українською мовою одиниці такого типу, та, як наслідок, читач стикається з проблемою нерозуміння значення okazіональних новостворів, що спричинює хибне сприйняття тексту в цілому.

Ключові слова: okazіоналізм, фентезі, узуальні / незузуальні засоби словотвору, контекстуальні актуалізатори, компонентний аналіз.

Inna VLASENKO,
orcid.org/0000-0001-7335-8300
Candidate of Philological Sciences,
Senior Lecturer at the Department of English Philology
Petro Mohyla Black Sea National University
(Mykolaiv, Ukraine) ascuteasacupcake8@gmail.com

KEY ASPECTS OF THE ANALYSIS OF AUTHOR'S VOCABULARY IN THE FANTASY GENRE

Each work of literature created by an author reflects its inner world, idiolect, linguistic consciousness. The author is a kind of researcher who discovers the world and the results of this cognition are described in his work. Language means of a fiction text are included into it with the object of depicting the realities of the secondary world created in the author's imagination. The works of such type belong to the fantasy genre which is characterized by the numerous amount of new lexemes – "author's neologisms" or "nonce-words" which appear under the influence of the context on the basis of typical (usual) or untypical (occasional) pattern of word-formation.

This article covers the key points of methodological aspect of the nonce-words analysis in the fantasy genre which function in the novels created by the English, German and Ukrainian writers. The process of the complex interpretation of nonce-words is multilayer and includes such constituents as derivational analysis, componential and contextual analyses as well as the studying of translation means and main issues connected with this topic.

The structure of nonce-words is seldom coincide with the norms that's why the derivational patterns applied to the corps of fantasy nonce-words cannot be restricted by usual ways of word-formation. This fact causes the appearance of the large amount of occasional means of word-formation. The most productive are considered to be the following: onimization, alternation, rederivation, desegmentation, anagram, semanatic method, occasional word-combination etc. In the process of interpretation of the authors' vocabulary one of the main issues is devoted to the contextual analysis as frequently so called "textual actualysts" (lexical and non-text) reveal the core the meaning of a particular lexeme. The study of contextual and structural aspects of each nonce-word makes it possible to deduce with the help of componential analysis the differential and integral semes in the corps of the nonce-words under analysis. This process is considered to be extremely essential stage of interpretational apparatus as, besides revealing the semantic characteristics of given lexemes, it enables the distinguishing of the nonce-words into semantic groups and subgroups according their semantic peculiarities. It also should be mentioned that the interpretation of the foreign authors' lexemes is impossible without the analysis of the issues which concern their translation into Ukrainian. This stage is essential as Ukrainian translators frequently interpret these lexemes in a wrong way and as a result Ukrainian reader face the problem of misinterpretation of such words which causes the incorrect perception of the fantasy text in general.

Key words: nonce-word, usual / occasional means of word-formation, contextual actualysts, componential analysis.

Постановка проблеми. Авторська оказіональна лексика, яка є художнім та естетичним надбанням, вважається важливим стилістичним засобом, що характеризується унікальним смисловим навантаженням. Оказіональне слово є однією з ключових ознак певних літературних жанрів, таких як жанр фентезі. Цей жанр дає можливість авторові на сторінках літературного твору створити уявний світ з оригінальною системою персонажів, подій, місць їх перебігу. Особливість жанру полягає в тому, що він сам спонукає письменника до створення засобів, які слугують для урізноманітнення художнього простору творів – вигаданих мов, алфавітів, власних глосаріїв, імен вигаданих персонажів тощо. Кожен оказіоналізм є складовою частиною створеної автором культури вторинного світу, етносу, відбиває його традиції та звичаї.

Аналіз досліджень. У науковій літературі зустрічається велика кількість назв і класифікацій оказіональної лексики. Існування значної кількості термінів для позначення цього явища є наслідком розходження спеціалістів у його розумінні, хоча більшість дослідників дотримуються назви оказіоналізми. Термінологічні розбіжності є не єдиним спірним питанням під час вивчення оказіональних слів. Стрімкий розвиток неології – науки, що вивчає нові слова, – спричинив появу різних підходів до класифікації та критеріїв розмежування нових слів. Так, дослідники оказіональної лексики пропонують виділяти оказіоналізми трьох ступенів у залежності від ступеня їх нормативності, семантичні, лексичні, графічні, граматичні оказіоналізми на основі їх структурних особливостей, групи оказіоналізмів за способом їх творення тощо (Ханпіра, 1966; Ликов, 1971; Лопатін, 1969, Мартиненко, 2002).

Мета статті. Дослідження теоретичних джерел, присвячених жанру фентезі й оказіоналізмам як однієї з його особливостей, проблем, пов'язаних з їх тлумаченням і класифікацією,

уможливило розробку принципів аналізу оказіональних авторських новотворів, що функціонують у жанрі фентезі.

Виклад основного матеріалу. Комплексний підхід до вивчення індивідуально-авторських новотворів жанру фентезі базується на сучасних лінгвістичних теоріях і методах, що містять різноманітні методики аналізу, не підпорядковані одній меті. Насамперед в основу аналізу покладено інтегративний підхід до кожної авторської інновації в тексті. Процес комплексної інтерпретації оказіональних лексичних одиниць багаторівневий і містить такі складові частини, як аналіз способу творення лексеми, компонентний і контекстуальний аналізи, а також дослідження засобів і проблем їх перекладу.

Інтерпретація будь-якого індивідуально-авторського новотвору залежить від його приналежності до певного класу. Цей розподіл ґрунтується переважно на характері дослідження в цілому. Проте слід враховувати той факт, що оказіональні одиниці є нестандартними утвореннями, що функціонують, головним чином, поза узусом, тому процес класифікації того чи іншого оказіонального корпусу лексем є досить складним і суперечливим явищем. На нашу думку, найбільш обґрунтованою класифікацією, на основі якої видається можливим зробити поділ оказіональної лексики жанру фентезі, є класифікація А. В. Суперанської. Дослідниця вважає доцільним розподіляти лексичні одиниці, присутні в будь-якій мові, на «оніми» (власні назви) й «апелятиви» (всі лексеми, які не є онімами) (Суперанская, 1973: 134).

Отже, аналіз оказіональної лексики, створеної письменниками-фантастами, необхідно здійснювати в декілька етапів, першим з яких є дослідження структури авторських лексем, що дає можливість на наступних етапах проаналізувати їх семантику, особливості функціонування одиниць у контексті, а також переклад. Структура

оказіоналізмів різняться від узуальної до суто оказіональної, тому проаналізувати їхню структуру, спираючись лише на наявні в мові словотворчі моделі, досить складно. Сучасні дослідники оказіональної лексики, такі як О. А. Пуліна, Р. Ю. Намітокова, І. С. Улуханов, В. М. Беренкова тощо висувають теорію, згідно з якою в мові поруч з узуальними моделями (словоскладання, суфіксальний і префіксальний засоби, конверсія) існує певний набір оказіональних, тобто ненормативних засобів словотворення, використовуваних саме для творення оказіональних одиниць. Серед них найпродуктивнішими стосовно оказіонального корпусу лексем жанру фентезі є такі:

1. **«Контамінація»** – оказіональний засіб словотворення, що є різновидом нормативного способу словоскладання. Зазначений засіб втілюється шляхом сполучення двох узуальних слів, останнє з яких використовується переважно в усіченому вигляді. (*“Biennenstich”* – укр. *Осакус*).

2. Ще один тип словоскладання, що зустрічається в оказіональному словотворенні – **«між-слівне накладання слів»**. Під час використання такого прийому слова нашаровуються одне на одне таким чином, що кінець першого компоненту складної лексичної одиниці стає початком другого (*“Rictusempra”* – укр. *Ріктусемпра*).

3. **«Альтернація»** – графічна й фонетична видозміна основи слова без зміни його змістової складової частини. Зазначений засіб переважно втілюється шляхом заміни в основі лексеми декількох фонем (*“Hogwarts”* – укр. *Готвортс*, *“Uylala”* – укр. *Уюляля*).

4. **Метатезний** словотвір – один із варіацій альтернації, що полягає в обопільній перестановці звуків у словах, що контактують. Такий процес відбувається переважно в оказіональних словосполученнях. (*“Durmstrang”* – укр. *Дурмстренг*).

5. **Тмезис** – спосіб, втілений в авторському оказіональному словотворенні шляхом додавання до основи узуальної лексичної одиниці певних морфем, що переважно не спричинює змін семантичного характеру, а породжує лише фонетичні й іноді граматичні трансформації в структурі слова (*“Azkaban”* – укр. *Азкабан*, *“Baureo”* – укр. *Баурео*).

6. **«Редеривація»** – зворотний спосіб словотвору, що полягає в усіченні певної частини узуальної лексеми (*“Diagon (Alley)”* – укр. *Алея Діагон*).

7. **«Десеґментація»** – підтип редеривації, використовуваний у разі усічення фінального компонента узуальної лексеми (*“Knockturn (Alley)”* – укр. *Алея Ноктерн*, *“Urgl”* – укр. *Ургль*).

8. **Анаграма** – оказіональний спосіб, що полягає в трансформації узуального слова шляхом зміни порядку морфем із метою отримання іншої

лексеми. Такий засіб переважно використовується для творення оказіональних антропонімічних одиниць (*“Lord Voldemort”* – укр. *Лорд Волдеморт*).

9. **Засіб оказіонального поєднання слів** – засіб словотвору, що має на меті поєднання так званих «несумісних» понять, тобто порушення звичних моделей, зумовлених нормою та логікою. Використання зазначеного способу спричинило появу одного з типів індивідуально-авторських лексем – «незвичайні» поєднання слів – оказіональних словосполучень. Семантика компонентів такого типу знаходиться в стані семантичного конфлікту, тобто суперечить узуальним нормам (*“die Sümpfe der Traurigkeit”* – укр. *Болота Смутку*, *“Shrieking Shack”* – укр. *Вересклива Халупа*).

10. **Семантичний засіб** – оказіональна модель, що передбачає формування нових семантичних природжень в узуальній лексемі. Такий спосіб зумовлює появу досить розповсюдженого типу оказіональних одиниць – семантичних оказіоналізмів – нормативних лексем, наділених автором у контексті новим значенням, незазначеним у словниках (*“Cockatrice”* – укр. *Василіск*, *“Auryn”* – укр. *Аурин*).

Окрім аналізу структурної складової частини, для визначення семантичних характеристик певної авторської лексеми, що надалі даватиме змогу виділити в корпусі оказіональних одиниць семантичні доміанти й розподілити їх за тематичними групами, важливу роль відіграє контекст, в якому той чи інший оказіоналізм функціонує. Традиційно лексеми розподіляють «у залежності від їх функцій у мовленні на одиниці семантичного й одиниці метасемантичного рівня: під семантичною функцією розуміється передача поняттєвої інформації, а під метасемантичною – емоційний вплив на реципієнта» (Соскіна, 1980: 12). Для оказіоналізмів художнього тексту характерною є метасемантична функція, оскільки головною їх метою є образність, «виклик емоційного сплеску в читача» на певному етапі оповіді (Соскіна, 1980: 12). Авторські новотвори, що функціонують у тексті, є так званою «інформаційною моделлю», зафіксованою комплексною інформацією, яку «адресат тексту <...> отримує та обробляє та яка складає частину загального інформаційного поля тексту» (Васильєва, 2005: 10–11). Безумовно, оказіональні одиниці більш ніж будь-які інші лексеми прив'язані до тексту. Саме тому авторські новотвори слід розглядати у двох напрямках: аналіз одиниці в тексті в межах «мікротекстології» – найближчий контекст слова, а також «макротекстології», коли «простором реалізації властивостей і функцій авторських новотворів стає цілий текст» (Соскіна, 1980: 13).

На думку багатьох дослідників (О. А. Земської, А. Г. Ликова, Р. Ю. Намітокової, С. Н. Соскіної тощо), контекст, в якому функціонує okazіональне слово, має особливу структуру, що полегшує його сприйняття. У цьому процесі значну роль відіграють «семантичні визначення» (Н. В. Новікова), «ідентифікатори» (Н. В. Васильєва), «стимули» (О. А. Габинська), «актуалізатори» (Р. Ю. Намітокова), які так чи інакше дають пояснення okazіональній одиниці.

Серед так званих «актуалізаторів» авторських лексем слід зазначити «лексичний (текстовий)» і «затекстовий». Досить поширеним явищем у фентезійному жанрі літератури є «текстові актуалізатори», використовувані для семантизації okazіоналізмів. У процесі текстової актуалізації «контекст інтерпретує новотвір безпосередньо, тобто спеціальними ремарками – графічно або поясненням вказує на okazіоналізм; або посередньо, тобто семантизує okazіоналізм змістом мікро / макроконтексту» (Намітокова, 1989: 230). Значну роль у творах фентезі відіграють також «затекстові актуалізатори», які передбачають знання реципієнтом мови оригіналу, історії та культури вторинного світу, створеного автором.

Дослідження контексту й структури авторських новотворів даватиме можливість переходу до наступного етапу їх інтерпретації, а саме виокремлення спільних сем у значенні корпусу okazіоналізмів жанру фентезі, що ґрунтується на принципах методу компонентного аналізу. Зазначений метод передбачає «вивчення семантики мовних одиниць», що має на меті «розкласти значення мовної одиниці» на мінімальні елементи або семи. Їхнє виокремлення в значенні слова проводиться шляхом зіставлення з іншими лексичними одиницями, які мають із нею семантичну єдність. Виділення семантичних компонентів проводиться на підставі дослідження словникових дефініцій компонентів okazіонального новотвору. Структурну організацію компонентів okazіоналізму, які не містять словникових тлумачень, визначають на підставі дослідження його контекстуальних властивостей. Аналіз семантики okazіональних лексем дає змогу утворити так звані семантичні поля або семантичні групи шляхом розподілу одиниць відповідно до виявлених інтегральних сем. Окрім виявлення спільних семантичних компонентів okazіональних одиниць із метою виділення інтегральних сем або архісем, проводимо зіставлення дефініцій okazіональних одиниць у межах кожної семантичної групи, що спричинює виокремлення диференційних сем та, як наслідок, появу семантичних підгруп, які

дають змогу конкретизувати значення та функції в тексті певного комплексу okazіоналізмів.

Наступним етапом інтерпретації okazіональних новотворів жанру фентезі є аналіз способів їх перекладу українською мовою, що є досить важливою проблемою для українських читачів, оскільки значна кількість видатних творів фентезі написана зарубіжними авторами-фантастами. У порівнянні з минулими десятиріччями, коли більшість читацької аудиторії надавала перевагу російській версії зарубіжних творів, в останні роки популярність українських перекладів значно зросла, тому дослідження перекладу популярних фентезійних творів є нагальною потребою. Однією з проблем, пов'язаних із перекладом творів фентезі, є саме передача okazіональних одиниць, які, як відомо, переважно не мають аналогів у мові-реципієнті. Питання про переклад okazіоналізмів протягом багатьох років розроблялося такими дослідниками, як В. С. Виноградов, В. Н. Комісаров, А. Г. Ликов, А. Д. Швейцар тощо, тому вже розроблено апарат принципів перекладу okazіоналізмів, на основі якого проводитиметься дослідження okazіоналізмів у фентезійному жанрі літератури. Згідно з теоріями, пов'язаними з перекладом узуальних лексем, дослідниками запропоновано універсальні способи перекладу okazіоналізмів:

1. **«Метод транслітерації»** полягає в тому, щоб за допомогою українських морфем передати складові частини англійського слова. Транслітерація широко використовувалася перекладачами до кінця XIX століття. Для цього необов'язково було знати вимову певного okazіонального слова, а лише обмежитися його зоровим сприйняттям.

2. Провідним способом в сучасній перекладацькій практиці є **«транскрипція»** зі збереженням деяких елементів транслітерації. Для кожної пари мов розробляються правила передачі звукового складу слова початкової мови, вказують випадки збереження елементів транслітерації та традиційні винятки з правил, загальноприйнятих натепер. У перекладах вони найчастіше зустрічаються під час транскрибування елементів деяких невимовних приголосних і зредукованих голосних.

3. Серед власне перекладних способів в окрему ланку виділяється **«калькування»** – це спосіб перекладу лексичної одиниці оригіналу шляхом заміни її складових частин – морфем або слів – їх лексичними відповідниками в мові-реципієнті. Калькування припускає існування двосторонніх міжмовних відповідників між елементарними лексичними одиницями, які й використовуються як «будівельний матеріал» для відтворення внутрішньої форми запозиченого або перекладеного слова.

4. «**Описовий переклад**» – це лексико-граматична трансформація, під час якої лексична одиниця початкової мови замінюється словосполученням, що експлікує її значення, тобто дає досить повне пояснення або визначення оригінального okazіоналізму. Описовий переклад полягає в передачі значення іншомовного слова за допомогою більш-менш поширеного пояснення.

5. «**Функціональна заміна**» є особливо актуальним способом у разі так званої «безеквівалентної» лексики, тобто коли жоден із відповідників, запропонованих словником, не підходить для конкретного контексту. Цей засіб перекладу по суті є процесом створення нового слова в мові-реципієнті, яке б відбивало семантику оригінального okazіоналізму.

Висновки. Таким чином, дослідження теоретичних джерел, присвячених жанру фентезі

й okazіоналізмам як однієї з його особливостей, проблем, пов'язаних з їх тлумаченням і класифікацією, уможливило розробку принципів аналізу okazіональних авторських новотворів, що функціонують в жанрі фентезі. Інтерпретація так званих «фентезійних» okazіональних одиниць має бути комплексним процесом, який містить семантичну складову частину, що полягає у виявленні інтегральних і диференційних сем у внутрішній формі компонентів okazіональних одиниць, виокремлених у ході дослідження їхньої структури, що переважно не відповідає нормативним моделям словотвору. Крім того, зазначимо функціональну складову частину, що застосована з метою інтерпретації контекстуальних властивостей авторських одиниць, а також аналіз технік перекладу новотворів українською мовою.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Беренкова В. М. Авторские новообразования и их функции в трилогии Дж. Р. Р. Толкиена «Властелин колец» (в английском и русском языках) : дис. ... канд. филол. наук : 10.02.01, 10.02.20 ; Науч. б-ка Адыгейского государственного университета. Майкоп, 2003. 189 с.
2. Васильева Н. В. Собственное имя в мире текста : монография. Москва, 2005. 224 с.
3. Лопатин В. В., Улуханов И. С. К соотношению единиц словообразования и морфологии. *Единицы разных уровней грамматического строя языка и их взаимодействие* : сборник научных трудов. Москва, 1969. Вып. 12. С. 119–132.
4. Лыков А. Г. Окказиональное слово как лексическая единица речи. *Филологические науки*. Москва, 1971. № 5. С. 70–81.
5. Мартовод К. Ю. Семантична інтерпретація okazіоналізму. *Держава та регіони. Серія : «Гуманітарні науки»*. Запоріжжя, 2009. № 3–4. С. 36–41.
6. Мартиненко Ю. Б. Антропонимы-неологизмы в творчестве Велимира Хлебникова. Диалог 2002. *Компьютерная лингвистика и интеллектуальные технологии* : материалы международной конференции, г. Бекасово, 27–31 мая 2009 г. Москва, 2002. С. 47–51.
7. Намитокова Р. Ю. Авторские новообразования : структура и функционирование : дис. ... д-ра филол. наук : 10.02.04 ; Научная б-ка Адыгейского государственного университета. Майкоп, 1989. 187 с.
8. Пулина Е. А. Окказиональное слово в художественном тексте: способы образования и межъязыковой трансляции (на материале романа Дж. Джойса «Улисс» и его переводов на русский и немецкий языки) : автореф. дисс. ... канд. филол. наук : 10.02.19. Пермь, 2008. 22 с.
9. Соскина С. И. Окказиональные образования научной фантастики (на материале английского языка) : автореф. дисс. ... канд. филол. наук : 10.02.04. Ленинград, 1980. 22 с.
10. Суперанская А. В. Общая теория имени собственного : учебное пособие. Москва, 1973. 366 с.
11. Ханпира Э. И. Об окказиональном слове и окказиональном словообразовании. *Развитие словообразования современного русского языка* : сборник научных трудов. Москва, 1966. С. 153–166.

REFERENCES

1. Berenkova V. M. Avtorskie novoobrazovaniya i ikh funkczii v trilogii Dzh. R. R. Tolkiena „Vlastelin kolecz” (v anglijskom i russkomazykakh): dis. ... kand. filol. nauk : 10.02.01, 10.02.20 [Autors' neologisms and their functions in trilogy by J.R.R. Tolkien “The Lord of Rings” : thesis ... for the Candidate of Philol. Sciences]/ The Scientific Library of Adygey state university. Majkop, 2003 [in Russian].
2. Vasileva N. V. Sobstvennoe imya v mire teksta : monografiya [Proper names in the world of text : monograph]. Moskva, 2005. 224 p [in Russian].
3. Khanpira E. I. Ob okkazional'nom slove i okkazional'nom slovoobrazovanii [About nonce-word and occasional word-formation]. The development of Russian word-formation : collection of scientific works. Moskva, 1966. pp. 153–166 [in Russian].
4. Lopatin V. V., Ulukhanov I. S. K sootnosheniyu edinic slovoobrazovaniya i morfologii [Concerning the correlation of the units of word-formation and morphology]. The Units of different language levels and their interaction : collection of scientific works. Moskva, 1969. Nr. 12. pp. 119–132 [in Russian].
5. Lykov A. G. Okkazional'noe slovo kak leksicheskaya edinitsa rechi [Nonce-word as a lexical unit of speech]. *Philological studies*. Moskva, 1971. № 5. pp. 70–81 [in Russian].
6. Martovod K. Yu. Semantichna interpretatsiia okazionalizmu [Semantic interpretation of a nonce-word]. The state and its regions. Series : The humanities. Zaporizhzhia, 2009. № 3–4. S. 36–41 [in Ukrainian].

7. Martinenko Yu. B. Antroponimy-neologizmy v tvorchestve Velimira Khlebnikova [Antroponymic neologisms in Velimir Khlebniov's works]. Dialogue 2002. Computer linguistics and intellectual technologies : materials of international conference. (Bekasovo, May, 27–31, 2009). Moskva, 2009. pp. 47–51 [in Russian].
8. Namitokova R. Yu. Avtorskie novoobrazovaniya : struktura i funkcionirovanie : dis. ... d-ra filol. nauk : 10.02.04 [Autor's neologisms: structure and functioning : thesis ... for Doctor of Philological Sciences : 10.02.04] / Scientific library of Adygey state university. Majkop, 1989 [in Russian].
9. Pulina E. A. Okkazional'noe slovo v khudozhestvennom tekste: sposoby` obrazovaniya i mezhyazykovej translyaczii (na materiale romana Dzh. Dzhosja „Uliss” i ego perevodov na russkij i nemeckij yazy`ki) : avtoref. diss. na soiskanie nauch. step. kand. filol. nauk [Nonce-words in a literary text : ways of word-formation and interlingual compilation (on the basis of the novel by J. Joyce “Ulysses” and its translations into Russian and German) : abstract of the thesis for the science degree of Candidate of Philological Sciences]. Perm`, 2008. 22 p [in Russian].
10. Soskina S. I. Okkazional'nye obrazovaniya nauchnoj fantastiki (na materiale anglijskogo yazy`ka) : avtoref. diss. na soiskanie nauch. step. kand. filol. Nauk [Nonce-words in science fiction (on the basis of the English language) : abstract of the thesis for the science degree of Candidate of Philological Sciences]. — Leningrad, 1980. 22 p [in Russian].
11. Superanskaya A. V. Obshhaya teoriya imeni sobstvennogo : uchebnoe posobie [The general theory of proper names : handbook]. Moskva, 1973. 366 p [in Russian].